

Ha rád nézek . . .

Ha rád nézek, pirosabb az arcod,
csillog a hajad,
míg én nézlek, szememben meglátod
gondtalan magad.

Mert amit így, némán veled teszek,
önző szép dolog:
én minden mozdulatot meglesek
míg a szív dobog.

S mély anyás gondodat én is várom,
mint kicsi lányom,
mikor szemérről az első nyáron
elröppent az álom.

A környezetből már sokat látott,
keveset értett.
Így vagyok veled, ha világ megbántott,
eljövök érted.

Jó megbújni izzó tekintettel,
békésen nálad.
Nézni, hogy nézel, mikor szívemben
sajog a bánat.

Béke ez, talán mint a piros cipó
amit süöttél,
Éltet! Értelmet ad, biztató
és örökkön él.